

РЕШЕНИЕ

№ 7244

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7436** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на пълномощник на директор на СДВР, с приложено пълномощно за представителна власт, включително и с правата да изготвя, подава и поддържа жалби във връзка със съдебни актове, по наказателни постановления, с които се налагат санкции от страна на упълномощителя или овластени изрично органи към Дирекцията. Предмет на обжалване е решение № 20021658/15.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 14064/2020 г. по описа на СРС,НО, 4-ти състав.С обжалваното решение СРС отменя ЕФ за налагане глоба за нарушение, установено с АТСС, серия К бл. № 3617178 по описа на СДВР, с който на Х. Д. Т. е наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от с.з. В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение на СРС. Оспорва се извод на въззивен съд, че при издаване на ЕФ е допуснато съществено процедурно нарушение, което налага отмяната му, без да са обсъжда нарушенията и основанието за налагагане на санкция по същество. Касационен жалбоподател твърди, че собствеността върху МПС, за което е установено да е управлявано с превишена скорост при въведено ограничение на скоростта на движение с пътен знак е на

търговско дружество. От направени справки и приложени извадки от ТР се вижда, че санкционираното лице е управител и представляващ ЕООД. По отношение на него е приложима разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП. Последната е основанието срещу въззивник да бъде издаден ЕФ за установеното административно нарушение по ЗДвП. Според касатор, СРС не е съобразил нормите на чл. 188, ал. 2 и чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Формата на ЕФ, утвърдена с министерска заповед 8121з-172/29.09.02.2016 г., изм. заповед 8121з-931/30.08.2016 е спазена, което изключва приетото от въззивен съд процесуално нарушение да е съществено. Искането е за отмяна решението СРС и да се потвърди ЕФ. Иска се присъждане на разноски за юрк. възнаграждение.

В приложен към КЖ отговор, ответник, чрез пълномощник оспорва основателността й. Поради правилни и законосъобразни изводи на СРС, се иска решението му да остане в сила. Иска се присъждане на разноски.

Представител на СГП предлага да се отмени решението на СРС и се потвърди ЕФ ХХ касационен състав на АССГ, като обсъди оплакванията на касатор и доводите на ответник, във връзка с доказателствата на страните прие следното.

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

В обжалваното решение, СРС е положил дължимите действия по цялостно изясняване на фактическата страна на нарушението, за което е издаден ЕФ. Правилни са изводите на съда за дата, час и място на извършеното нарушение, както и МПС, при управление на което са нарушени правилата на движение. Въззивен съд е приел и годността на техническото средство, с което е установено превишение на скоростта за движение. По отношение интерпретацията на относими факти за извършеното нарушение, касационен състав адмираира въззивния съд за подробното хронологично описание. В хода на производството са събрани достатъчни доказателства за това, че на посочената дата и място с установено МПС, собственост на търговско дружество и неговия управител и представляващ е извършено нарушение на правилата за движение, при превишение на въведено ограничаване на скоростта на посочен пътен участък.

Неправилен, необоснован и несъответен на съдържанието на електронен фиш серия К, № 3617178 на СДВР е извода на въззивния съд за неяснота в какво качество е санкционирано физическото лице Х. Д. Т.. Еднозначно и по несъмнен начин се установява, че отговорността на Х. Т. чрез налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, е ангажирана в качеството му на законен представител на „1Хъб“ ЕООД – т. е като законен представител на юридическото лице, чиято собственост е МПС, с което е било извършено установеното нарушение. А обстоятелството, че в ЕФ като основание за ангажиране отговорността на управителя и представляващ търговеца в качеството му на законен представител не е посочена разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП /регламентираща че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител/, не може да обуслови извод за несъответствие между фактическото описание и юридическото формулиране на нарушението, противно на приетото от въззивния съд.

Не може да бъде споделен и направения от въззивния съд извод за неправилна

административнонаказателна правна квалификация на санкционираното деяние като нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП,

Съответно в чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП е регламентирана забрана за водачите на МПС да превишават въведените с пътен знак ограничения на скоростта. Въз основа на посочената нормативна регламентация следва извода, че нарушението на чл. 21 от ЗДвП се свързва управление на МПС със скорост, чиято стойност превишава законово предвидените или въведените с пътен знак ограничения на скоростта, а нарушението на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП - управление на МПС със скорост, която макар да не превишава разрешената стойност на скоростта по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за движение извън населено място (90 км/ч) е въведена със забранителен знак В 2б – „Забранено е движение със скорост, по-висока от означената“. Използва се за въвеждане на ограничение на допустимата максимална скорост на движение, но дали е в привръзка или не с разпоредбата на ал. 1, ограниченията по ал. 2 са във връзка с въведено с пътна сигнализация скорост. В случая от доказателствата по делото се установява, че със Очевидно в случая неспазеното от ответник правило за поведение е именно регламентираното в чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП – нарушаване на законовата забрана за управление на МПС със скорост, превишаваща въведеното с пътен знак ограничение на скоростта. В този смисъл абсолютно необосновано въззивният съд е приел, че санкционираното с електронния фиш деяние неправилно е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. ал. 1 от ЗДвП.

Ето защо обжалваното съдебно решение, с която е отменен електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 3617178 на СДВР, като постановено в нарушение и при неправилно приложение на закона, следва да бъде отменено. Делото е изяснено от фактическа страна и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, следва да бъде решено по същество.

Съдът приема, че електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законово установените изисквания. Нормативно, в чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП, е определено съдържанието на електронния фиш за налагане на глоба, при установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система нарушение на този закон. В случая съдържанието на обжалвания пред районен съд електронен фиш изцяло е съобразено с императивните изисквания на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция. Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Въз основа на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът приема, че извършеното от ответника нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП /по времето, на мястото и при обстоятелствата, посочени в ЕФ/, е доказано по безспорен и несъмнен начин, като законосъобразно той е санкциониран с налагане на предвиденото в закона по вид и размер административно наказание за това нарушение с издаването на електронен фиш. От представените по делото писмени доказателства безспорно се установява и че посоченото в електронния

фиш техническо средство, с което е измерена, фиксирана, отчетена и заснета скоростта на движение на управлявания от ответника по касация автомобил, е одобрен тип автоматизирано техническо средство за измерване съгласно Закона за измерванията, което установява и автоматично заснема и записва нарушението /превишението на скоростта/; датата и точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС.

С оглед на изложеното оспореният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 3617178 на СДВР, се явява правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

По искането за разноси за юрк. възнагрждение от пълномощника на касатора, съдът го намира основателно и присъжда такива в размер на 100 лева, платими от ответника. Водим от горните мотиви ХХ касационен състав на Софийски градски административен съд

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 20021658/15.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 14064/2020 г. по описа на СРС,НО, 4-ти състав.и вместо него ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К, № 3617178 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, на Х. Д. Т. с ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Х. Д. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата 100/сто/ лева, разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.